

σομένη μακρά εισαγωγή (σ. 11-40) εις την όποιαν θέτει τό υπό εξέτασιν θέμα του. Ἡ εργασία τοῦ καθηγητοῦ Μ. Conche περιβάλλεται υπό πλήρους βιβλιογραφίας, υπό πινάκων χωρίων αρχαίων συγγραφέων, όνομάτων, βραχυγραφιών κ.ά. Χαρακτηριστικόν τῆς εργασίας τοῦ Conche είναι ἡ μεθοδικότης, ἡ ἀκρίβεια, ἡ γνώσις τῆς αρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης καί ἡ θαυμαστή ἐρμηνεία αὐτῆς, αἱ σαφεῖς παρατηρήσεις ὡς πρός τὰ ἀναφύομενα προβλήματα, αἱ κριτικαί παρατηρήσεις, ὡς πρός τήν μορφήν τοῦ κειμένου: εἶναι ἐν μιᾷ λέξει μία εργασία ἡ όποία τιμᾷ τήν κλασσικήν φιλολογίαν ἐν Γαλλίᾳ καί τήν ἐπιστήμην γενικώτερον ἄξιον σημειώσεως εἶναι ὅτι ἐν τῇ ἀνωτέρω Σειρᾷ «Ἐπιμηθεύς» περιλαμβάνονται πληθῆς διαφόρων ἀξιολόγων φιλοσοφικῶν Δοκιμίων καί τῆς όποιας ἰδρυτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἰωάννης Hyppolite καί ὁ διευθύνων νῦν κ. Jean-Luc-Marion καί ἀριθμεῖ περι τὰ 44 τοιαῦτα καί δύο υπό ἔκδοσιν.

A. N. ΖΟΥΜΠΟΣ

Long, A. A., *Hellenistic Philosophy. Stoics, Epicureans, Sceptics*, London 1974.

Ἐπ' εὐκαιρία τῆς Ἑλληνικῆς μεταφράσεως, τῆς γενομένης υπό Στυλ. Δημοπούλου καί Μυρτοῦς Δραγώνα-Μονάχου, ἥτις καί ἐξετυπώθη μερίμνη τοῦ Μορφωτικοῦ ἰδρύματος Ἐθν. Τραπεζίης, Ἀθήνα 1987 σσ. 442, ἔρχεται εἰς τήν μνήμην τό ἀρχικόν ἀγγλιστί κείμενον τοῦ ἄγγλου κλασσικοῦ φιλολόγου Long, τοῦ διδάσκοντος ἤδη τήν ἀρχαίαν φιλοσοφίαν εἰς τό Πανεπιστήμιον τοῦ Berkeley τῆς Καλιφορνίας· ἡ μετάφρασις ἠκολούθησε πιστῶς τό ἀρχικόν κείμενον καί εἶναι ληπτόν καί σαφές διά τοὺς Ἑλληνας ἀναγνώστας. Τό ἀνωτέρω βιβλίον εἶναι λίαν χρήσιμον, διότι περιλαμβάνει τὰ τρία κυριώτερα ρεύματα τῆς Ἑλληνιστικῆς φιλοσοφίας τὰ όποία ἐπί τρεῖς αἰῶνας ἐπρωτοστάτησαν εἰς τήν ζωὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, δηλ. τοὺς Στωϊκοὺς, Ἐπικουρεῖους καί Σκεπτικούς. Κατά τοὺς τρεῖς τοῦτους αἰῶνας (ἀπό τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου μέχρι τοῦ τέλους τῆς Ρωμαϊκῆς Δημοκρατίας) ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐγνώρισε θαυμαστὴν διάδοσιν πρός τήν Ἀνατολήν, χάρις εἰς τὰς κατακτήσεις τοῦ Ἀλεξάνδρου, καί πρός τήν Δύσιν, χάρις εἰς τοὺς Ρωμαίους, οἱ όποιοι, κατά τήν προσφῶ ἀπόφασιν τοῦ ποιητοῦ, κατακτηταὶ ὄντες τῆς Ἑλλάδος κατεκτήθησαν ὁμως υπό τοῦ πνεύματός της. Ὁ συγγρ. ἐπιχειρεῖ νὰ διαλύσῃ τήν τήν πρόληψιν ὅτι ἡ ἑλληνιστικὴ φιλοσοφία, συγκρινομένη πρός τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Πλάτωνος ἢ τοῦ Ἀριστοτέλους, εἶναι προῖον δευτέρας ἐπιλογῆς καί ἀποδεικνύει ὅτι ἡ φιλοσοφικὴ αὐτῆ περιόδου διαθέτει ἐδρύτερον ἐνδιαφέρον, τόσον ἀπό ἐπόψεως ἱστορικῆς ὅσον καί ἀπό ἐπόψεως περιεχομένου. Τό ἔργον κατακλείεται υπό χρησιμωτάτων βιβλιογραφικῶν, κατά κεφάλαιον, πινάκων εἰς τοὺς όποιους καταφαίνεται ἡ ἐπιτελεσθεῖσα κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας πρόοδος εἰς τήν ἔρευναν τῆς ἑλληνιστικῆς φιλοσοφίας.

A. N. ΖΟΥΜΠΟΣ